

A magyar közéletben megjelent a liberális rasszizmus

2020 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A lenéz?, végtelenül g?gös és pökhendi magatartásformáról szobrot lehetne formázni.

A liberalizmusnak a ma ismert, XXI. századi, széls?ségesen eltorzult változatát nevezték már neoliberalizmusnak, ultraliberalizmusnak vagy éppen liberálfasizmusnak is. De akárhogyan is nevezzük, az utóbbi években-évtizedekben kiderült: ez a klasszikus gyökereit teljesen elveszt? és megtagadó liberalizmus rasszistává vált.

A f?sodratúnak nevezett globalista és liberális csoportok igyekeznek legy?rni, de még inkább eltaposni a nemzeti szuverenitáshoz, a lokalitáshoz és a hagyományokhoz ragaszkodók táborát. Ez a világszint? küzdelem több fronton – politikában, gazdaságban, médiában, kultúrában, tudományban, környezetvédelemben stb. – zajlik, ám ezek között is kiemelked? jelent?sége van a nyelvpolitikai konfrontációnak.

Jól látszik, hogy a mai liberalizmus – aminek már régen nincs köze a klasszikus liberalizmus, szabadelv?ség még nemes célkit?zéseihez – arra törekszik, hogy meghatározza korunk nyelvezetét, alakítsa és formálja a kulcsfontosságú fogalmakat, a fogalmak jelentéseit, ezáltal kialakítsa a világ értelmezésének kereteit is. A liberalizmus uralmat akar gyakorolni a nyelv felett, s a nyelv feletti uralom egyenes úton vezet el a valóságos uralomhoz, hiszen az embereket arra kényszeríti, hogy úgy és olyan fogalmakon keresztül lássák és értelmezzék a világot, amelyet a mai liberalizmus használ.

Nos, ebb?l kiindulva válik kiemelked?en fontossá, hogy a nemzeti és szuverenista tábor megtörje ezt a nyelvpolitikai uralmat, és saját fogalmakkal élve hozzon létre egy alternatív, paradigmaváltó világértelmezést. Magyarul és egyszer?bben szólva: arra van szükség, hogy ne a globalisták nyelvpolitikai keretei között próbáljunk meg védekezni a szokásos fogalmi vádaskodásokkal (antiliberális, antidemokrata, populista, rasszista, autokrata, kisebbségellenes, fasiszta, náci stb.) szemben, hanem lépjünk ki ezek közül a keretek közül, és önálló értelmezését adjuk a mai, globalista liberalizmusnak. Vagyis fordítsuk meg a szereposztást, és radikálisan utasítsuk el a liberális tábor magának vindikált „jogát” arra, hogy ?k ítélkezzenek a nekik nem tetsz? nézetekr?l és értékrendekr?l.

Ennek els? és szerintem legfontosabb módszere az, hogy mi, szuverenisták min?sítsük és értékeljük a globalista-liberális szemléletmód meghatározó jellemz?it. Vagyis, másképpen szólva: építsük fel a saját paradigmánkat! A liberális rasszizmusnak kétféle változata van, egyik sem túl szívderít?, de jól jellemzi a valaha szebb napokat látott ideológiai irányzatot.

Az egyik sokban hasonlít a hagyományos faji-etnikai alapú elméletekhez, de mégis sajátos: ez az euroatlanti társadalmakat, azok hagyományait, nemzettudatát, vallását, szokásait fenntartó fehér férfiakkal szembeni el?ítélet. Másképpen fogalmazva, ez a társadalmi többséggel szembeni rasszizmus.

Amíg a klasszikus liberalizmus még az elnyomott kisebbségekkel – feketék, n?k, spanyol ajkúak, szexuális kisebbségek stb. – szembeni el?ítéletek és elnyomás ellen küzdött, a XXI. századra sikerült a társadalmi többséggel, a hagyományos középosztállyal szembeni, már-már fajelméleti alapon álló rasszizmust kifejleszteni és elterjeszteni.

Kiindulópont a marxista baloldal frusztráltsága, amiért a XX. századra nem sikerült Nyugaton megvalósítani a munkásság nagy forradalmát a t?késosztállyal, a burzsoáziával szemben, mert a munkásosztály középosztályosodott, és elfogadta a szociális jóléti állam gondoskodását, tehát kiegyezett a kapitalizmussal.

Ebb?l fakadtak a Lukács György, Antonio Gramsci, illetve a frankfurti iskola nagy terve, amelynek lényege azt volt, hogy ha a gazdasági alapú osztályharc elbukott, akkor a Nyugat alapjait jelent? kulturális, társadalmi hagyományokat és intézményeket kell megszüntetni, amelyek fenntartója viszont a fehér középosztály a maga keresztény értékrendjével és hagyományos családmodelljével. Ha mindezt sikerül felbomlasztani, s a nyelvet is sikerül átalakítani, akkor egy kulturális forradalom által el lehet jutni a liberális paradicsomba.

Ennek els? id?szakában – a hatvanas évekt?l az ezredfordulóig – a különféle kisebbségek védelmére került a hangsúly, illetve az egyéni szabadság abszolutizálására, s ennek még volt köze a klasszikus liberális értékekhez.

Azonban a kulturális marxizmus a századforduló után „magasabb osztályba lépett”, a védekezés támadásba ment át, s mára az úgynevezett elnyomó többséggel szembeni egyre agresszívabb fellépés a jellemz? az élet legkülönböz?bb területein.

Már nemcsak a politikai és közéleti megnyilvánulásokban, a médiában, hanem immáron a filmiparban, m?vészeti

ágakban, az irodalomban, a reklámokban, a gigacégek fellépéseiben és természetesen a közösségi fórumokon is.

Ennek a frankfurti iskola által elindított forradalomnak az a célja, hogy a klasszikus kapitalista euroatlanti életformát, nemzettudatot, vallást, családmodellt és közösségi életet él? fehér férfiak és n?k úgy jelenjenek meg a nyugati közvéleményben, mint akik elnyomják az egyén szabadságát, azt az egyénét, aki mindenáron „más” akar lenni, mint a többség. Mi is akar lenni?

Vallástalan vagy kicsit buddhista, keresztény, muszlim vagy talán egészen az, nem heteroszexuális, hanem a hetvenkét nemi identitás egyikéhez tartozó, nemzeti identitás helyett pedig a globalista világfalu lakója kíván lenni.

Márpedig ha a fehér férfiak elnyomók, akkor ezt az elnyomást meg kell szüntetni, jöhet a lázadás és a forradalom. Niedermüller Péter hírhedt megnyilvánulása a fehér, keresztény és heteroszexuális „rémiszt? képz?dményekr?l” ebbe a sorba illeszkedik.
Ez a fajta liberális rasszizmus nagyon sunyi módon jár el, mert azt sugallja minden fórumon és az éteren át, hogy valójában az emberek dönt? többsége „kisebbség” akar lenni, tehát valójában a kisebbség már a többség. A mai, hagyományos többségnek buknia kell, s a világ szép lesz és szivárványszín?.

A liberális rasszizmus másik változatát kulturális rasszizmusnak nevezném. Ezt nem faji-etnikai el?ítélet jellemzi, hanem egy mélységes megvetés azokkal szemben, akik nem fogadják el a mai, torzult liberalizmus világszemléletét és életfelfogását. Meg is kapják a bélyeget: ?k a nem modernek, nem követik a szent és imádott Nyugatot, ?k az elmaradottak, a szegényháziak, a suttyók és a bunkók. A provinciálisok. Az atavisztikusok. A bugrisok. A mucsaiak. A m?veletlenek, az ostoba plebs.

Nos, ezt a kulturális rasszizmust elitista rasszizmusnak is nevezném, a magukat kiválasztottnak tartók el?ítélete ez a többséggel szemben, egyfajta végtelenül g?gös és pökhendi magatartás, amely csíp?b?l lenézi azokat, akik nem tudnak felemelkedni az ? nézeteik magaslatába.

Nálunk az SZDSZ elitjére volt leginkább jellemz? ez a fajta magatartás, ?k terjesztették el az országban az elitista fennhéjázásnak azt a formáját, amit?l kirázta az embert a hideg, ha találkozott vele. Jómagam nemcsak hogy Lenint láttam a mauzóleumban, de találkoztam emberközelben olyan figurákkal, mint Magyar Bálint, Pet? Iván, s elmondhatom, hogy róluk és még néhány szabad demokrata társukról tényleg az elitista g?g szobrát lehetne megformázni.

De ebbe a körbe tartozik például Bernard-Henri Lévy francia filozófus, aki a brexittel kapcsolatos népszavazás után azt írta, hogy a tudatlanság gy?zött a tudás felett, a pitiánerség a nagyság felett, s a brexitre szavazó briteket keresetlen egyszer?séggel bunkóknak, hülyéknek, h?börg?knek és tudatlanoknak nevezte. Vajda Mihály is írt hasonló kirekeszt? sorokat a magyar választókról, s ebbe a sorba helyezend? a párbeszédes Szabó Tímea is, aki lazán azt állította, hogy Orbán és haverjai nem járnak színházba.

A mai nem liberális liberálisok a nemzeti szuverenistákat támadják a rasszizmus vádjával, de ezek ellen nem kell védekezni, mert az reménytelen és értelmetlen. Helyette el kell mondanunk, újra és újra, minden fórumon és minden nyilvánosság el?tt, hogy a liberális rasszizmus, amely a társadalomfenntartó középosztály, illetve a hagyományos értékeket ?rz? tömegek ellen támad, a XXI. század legnagyobb veszedelme.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló